

حُمِّل فی واحد منها ارجح من الآخر^٦ سقط حمله وتعب ظهره وثقل عليه سفره وان عادل بينها سلم ظهره و نجح سفره و تمت بعفيته و ضربوا فيه^٧ مثلاً عجبياً. فقالوا : ان أعمى و مُقْعَدًا كانا فی قرية بفقر و ضرر لاقائد لا أعمى ولا حامل للمقعد و كان فی القرية رجل^٨ يطعمهما فی كل يوم احتساباً قوتهم من الطعام والشراب فلم يزالا فی عافية الى^٩ ان هلك المحاسب فأقاما بعده اياماً فاشتد جوعهما وبلغ الضرورة منهما جهده فأجمعوا رأيهما على ان يحمل الاعمى المقعد فيدلله^{١٠} المقعد على الطريق ببصره و يستقل^{١١} الاعمى بحمل المقعد^{١٢} ويدوران^{١٣} فی القرية يستطيعمان اهلها ، ففعلاً، فنجح امرهما ولو لم يفعل هلكا . و كذلك^{١٤} القدر سببه^{١٥} الطلب والطلب سببه^{١٦} القدر و كُل واحد منها معين^{١٧} لصاحبه . فأخذ جهيل^{١٨} في الطلب فظفر بأعدائه ورجع الى ملکه . فكان جهيل يقول لا تدعن^{١٩} الطلب اتكالا على القدر ولا تجهدن^{٢٠} نفسك في الطلب معتمدًا^{٢١} عليه مستهينا بالقدر فأنك اذا^{٢٢} جهدت نفسك بالطلب^{٢٣} بوجوه التذير المحمودة مصدقاً^{٢٤} بالقدر نلت ماتحاول ولئم^{٢٥} تلتو^{٢٦} عليك الامور فان عملت بذلك والتوى^{٢٧} عليك امر من مطلوبك فذلك من اعاقه القدر و أنك قد أتيت ذنبًا ، فتفقد جوارحك^{٢٨} واستكشف ظاهرك وباطنك^{٢٩} ، وتب الى الله من كل ذنب اتيته بجارحة من جوارحك^{٣٠} ، و اخرج من كل مظلمة ظلمتها ، فإذا فعلت ذلك قابلتك الحظ^{٣١} و ساعدك القدر ، ان شاء الله^{٣٢} .

-
- ٦- ج - رجح على الاخر. ٧- ج - له. ٨- خ - رجالا.
 ٩- ج - الا. ١٠- خ - المقعد بحمل الاعمى. ١١- خ - فيدوران.
 ١٢- خ - «معين» ندارد. ١٣- ج - تدع . ١٤- ج - مستكلا.
 ١٥- ج - في الطلب. ١٦- خ - يلتو. ١٧- خ - فالقوى.

پروفسور میس بویس در مقاله "خود تحت عنوان « حکایتهای هندی در نامه تنسر » (The Indian Fables in The Letter of Tansar) که در مجله آسیا ماقور (Asia Major) سال ۱۹۵۵ ص ۵۰ نگاشته است می‌گوید :

مینوی قصه جهنل و قصه فرعی کور و مقدار در سراج الملوك طرطوشی یافته است که نام شاه در آن جا جهبل^۱ آمده است و حدس زده است که جهبل و جهنل هردو باید تصحیف جهتل باشد که در مجله التواریخ بجای نام « یوذیشتیره » (Yudhishthira) جزء پادشاهان پاندود آمده است. بویس در نباله تحقیقات را گرفته و گفته این شخص را طبیعاً در مهابهارته جستجو نباید کرد ولی از اشاره‌ای که طرطوشی کرده و او را رئیس القندهار^۲ بین نامیده و گندهار^۳ با کشمیر مربوط بوده، باید اورا در آن جا جست.

در تاریخ کشمیر دو تن به نام یوذیشتیره یافت می‌شود از جدیدترین این دو که در حدود ۶۰۰ میلادی می‌زیستند چندان اطلاعی بدست نمی‌آید ولی از جد اعلای او وصف بالتسه مقصّی آمده است :- Kalhan's Raja tarangini ج ۱ ص ۳۵۰ تا ص ۳۷۳ و ج ۲ ص ۲ تا ۳ و ج ۳ ص ۲ که در مقاله بویس خلاصه شده است.

شاید همین اسم باشد که در کلیله و دمنه سریانی قدیم چاپ بیکل آمده است (ج ۱ ص ۵۷ س ۲ و ۱۳). در این کلیله این اسم به صورت

۱- در دو چاپ قدیمی سراج الملوك جهبل و در چهار نسخه ب.م. جهبل و در یکی ازانها Or. 3827 ورق ۱۰۶ جهبل (بصیغه مصغر).

تحریف شده زدشتی شست نام پهلوانی مربوط به مها بهارته آمده و بیکل صواب آن را زدشتی دانسته است.

به هر حال گویا شک نباشد که این همان جهت تنسراست که برزویه در اینجا به این صورت نقل کرده است بعدها *Bhiṣma* و *Zd'stra* به شکل دبشرم و پیدوگث (دابشلیم و بیدپای) تبدیل شده‌اند.

بنفی گفته است که برزویه سنسکریت نمی‌دانسته و کلیله را در ترجمه به یکی از لهجه‌ها (شاید پراکریت) دیده؛ و نلد که با این گفته بنفی موافقت کرده است.

و اما داستان مقعدوکور که فرع بر داستان جهتل است از امثال هندی است (کتاب الهند ص ۲۳)، و در یهود نیز از خیلی قدیم آمده، و در امثال ایرانی نیز بطور مکرر دیده می‌شود و از جمله در اسرار نامه شیخ عطار به صورت ذیل آمده است (چاپ دکتر گوهرين ص ۵۱) :

یکی مغایج بوده است و یکی کور
از آن هر دو یکی مفلس دگر عور

نمی‌یارست شد مغایج بی پای
نه ره می‌برد کور مانده بر جای

مگر مغایج شد بر گردن کور
که این یک چشم داشت و آن دگرزور

به دزدی بر گرفتند این دو تن راه
به شب در، دزدی کردند ناگاه

چو شد آن دزدی ایشان پدیدار

شدند این هر دو تن آخر گرفتار

از آن مفلوج بر کنند دیده

شد آن کور سبک پی پی بریده

چو کار ایشان بهم برمی نهادند

در آن دام بلا با هم فتادند

در کشف الأسرار میبدی در تفسیر آیه وَقَدْ جَعَلْنَا أَبْنَاءَ مَرْيَمَ

وَأُمَّهَ (سوره المؤمنون) نیز به این صورت ذکر شده است (چاپ دانشگاه

ج ۶ ص ۴۳۹) :

«وقتی که عیسی و مادرش به مصر فرار کردند در خانه دهقانی فرود

آمدند شبی دزدان مال آن دهقان را از خزینه او برداشتند، دهقان دلتانگ شد،

عیسی دهقان را گفت فلان نایينا و فلان مقعد را نزدیک من آر، چون

آمدند مقعد را گفت تو بر گردن نایينا نشین، چون بر نشست نایينا را گفت

تو بر خیز گفت من ضعیف تراز آنم که بر توانم خاست، عیسی گفت چنانکه

دوش بر خاستی برخیز، آن قوت که ترا دوش بود امروز هنوز هست برخیز،

چون بر خاست دست مقعد به روزن خزینه رسید که در آن مال بود، عیسی

گفت: نایينا به قوت یاری داد و مقعد بچشم بدید و برگرفت. ایشان هر دو

اقراردادند و اورا بر است داشتند و مال با خداوند دادند.

ص ۹۵ س ۱۰ :

ولَنْ يَمْحُوَّ أَلَا إِنْسَانٌ مَا خُطَّ حُكْمُهُ

وَمَا الْقَلْمَمُ الْمَشَاقُ فِي الْلَّوْحِ رَقَّشَا

مشق = نوشتن (الصراح)؛ رَفْش = نقش کردن (الصراح).

نخواهد توانست محبوب‌کند انسان آنچه را که نوشته شده است حکم آن چیز، و آن چه قلم نگارنده در لوح محفوظ نگارکرده است.

ص ۹۵ س ۱۴ : بی‌حشمتی : حشمت = حرمت و جاه و جلال و شکوه؛ بی‌حشمت = بدون حشمت و جلال، با خواری.

ص ۹۶ س ۲ : ذُل = خوارشدن، ذِل = رام شدن (زوزنی).

ص ۹۶ س ۳ : خساست = حقیرشدن (زوزنی).

ص ۹۶ س ۳ : «اشتر را کودک ده‌ساله از بدلی او حشیش برپشت نهاده و مهار در بینی کرده بیازارها گرداند». قدمای برای اثبات مفاهیم گوناگون به این حالت شتر استناد کرده یا به آن مثل زده‌اند. «حلم شتر چنانکه معلوم است، اگر طفلی مهارش بگیرد و صد فرسنگ ببرد گردد از متابعتش بر نمی‌چد» (گلستان سعدی)

«شتر با آن توانائی اگر عاصی شود جمعی کثیر از مردان قوی با او مقاومت نمی‌توانند نمود چگونه منقاد کودکان می‌گردد».

(توحید مفضل ترجمه مجلسی)

ص ۹۶ س ۴ : حشیش، کامیر = گیاه خشک، و ترا را حشیش نگویند (ترجمان اللّغه).

ص ۹۶ س ۷ : قاید = راهنمایی، پیشوا.

ص ۹۶ س ۸ : مُقْعَد = زمین گیر.

ص ۹۶ س ۹ : لُهْنَه = لقمه‌ای که صبح قبل از غذا خورند (کنز اللّغه، نقل از حواشی نسخه ۱۱)، ولی در اینجا به معنی بخور و نمیر و دهن چر، آمده است.

ص ۹۶ س ۱۱ : اصیل = عصر ، وَأَذْكُرِ أَسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً
وَأَصْبِلَّاً (سوره ۷۶ سوره الانسان آية ۲۵) .

ص ۹۶ س ۱۶ : مَشَاقٌ ، جمع مشقت ، يعني رنجها و سختیها.

ص ۹۶ س ۱۸ :

وَأَعْجَزُ النَّاسِ يَلْعَنِي السَّعْنِي مُتَّكِلاً
عَلَى الَّذِي يَفْعَلُ الْاِقْدَارُ وَالْقِسْمُ
لَوْكَانَ لَمْ يُغْنِ رَأْيَ لَمْ يَكُنْ فِكْرَ
أَوْكَانَ لَمْ يُجْدِ سَعْيَ لَمْ يَكُنْ قَدَمَ

ناوانترین مردمان کسی است که سعی را لغو می انگارد و تکیه می کند بر آنچه که قضاوقدرهای و قسمت هایی کند. اگر سود نمی داد اندیشه، فکر اصلاح نمی بود، اگر دوندگی و تلاش مفید نمی بود پائی وجود نمی داشت.

ص ۹۷ س ۵ : تِرْفَقٌ = مدارا کردن.

ص ۹۷ س ۵ : تِعْلُقٌ = چنگ زدن.

ص ۹۷ س ۶ :

وَلَسْتُ بِزَوَّارٍ أَلْرِجَالِ تَمَلَّقاً
وَرُكْنِيَّ عَنْ تِلْكَ الْدَّنَاءَ قَازْوَر
يُثَبَّطُنِي عَنْ مَوْقِفِ الْذُّلُّ هِمَةً
إِلَى جَنَبِهَا خَدُّ الْسِّمَاكِ مُعَفَّر

زَوَّرْ به فتحتین میل کردن و کج شدن سینه و یا بلند گردیدن یکث

جانب سینه است به جانب دیگر، از و رکسی است که به این صفت باشد و به معنی میل کننده است (ترجمان اللّغه) .
تبیط = باز ایستادن و باز داشتن .

من زیارت کننده رجال نیستم از روی تمَلّق ، و شانه من از چنین
دناءت و پستی روگردان است (منحرف است) . بازمی دارد مرا از ایستگاه
خواری همتی که ، در جنب آن ، گونه ستاره سمّاک خاک آلود است
(ستاره سمّاک پای بوس همت من است) .

ص ۹۷ س ۱۲ : ترحیب = مرحا گفتن .

ص ۹۷ س ۱۵ «چون قباد به شاهنشاهی نشست ...» : در دوره دوم
شاهنشاهی قباد [در حدود سال ۵۲۸] بود که ترکان به خراسان و طبرستان
هجوم آوردند و قباد پسر بزر گتر خویش کاووس را آنجا فرستاد و سپهبدان
طبرستان از نژاد این کاووس اند . (D) .

فهرستها

از دوست بسیار عزیز، فاضل دانشمند، آقای محمد روشنبی نهایت
مشکرم که این فهرستها را تهیه فرمودند و بر قایدهٔ کتاب افزودند.
مجتبی مینوی
اردیبهشت ماه ۱۳۵۴

بعضی از آیات و عبارات عربی

اذا ترعرع الولد تزعزع الوالد	۱۷۵، ۱۷۵
استرجع المصاب	۱۹۰
الا و ان معصية الناصح الشفیق ... تعقب الندامه	۱۹۲، ۱۸۳
انا جذيلها المحكك وعديقها المرجب	۱۷۹
ان الله و ان اليه راجعون	۱۹۰
ان الله خيرآ من خلقه من العرب قريش ومن العجم فارس	۱۷۲
ان الله خيرتين من خلقه من العرب قريش ومن العجم فارس	۱۷۲
انا سكتا له في الارض و آتيناه من كل شيء سبباً فاتبع سبباً	۱۱۹
ان الفنا مكتف من أن يعان	۹۶
ثني الشيء ثنياً	۱۸۷
و خالفوه و فارقوه	۱۹۳
الخلل في الملك و افشاء السر و التعرض للعرض	۱۵۰
الدين والملك توأمان	۱۲۶
والسارق والسارقة ناقطعوا ايديهما	۱۰۰

- شياطين الانس والجن يوحى بعضهم الى بعض ١٤٧٤٥٨
- الطيور ثلاثة ... كرامها تسمى الجوارح ١٦٥
- عنه مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ١٧٦
- فاتبع سببا اى طريقاً يوصله الى بغيته ١١٩
- فاصبح يقلب كفيه على ما اتفق فيها ٢٠١٤٨٧
- فتلحقوا بالمندرج من رُمْيلَة اللوى فاقتلوها ١٩٤
- فلاقرب ولاحيم ولا نصح ولا سنة ولا ادب ١٤٨٠٦٠
- فلوان رجال مات وخاف امرأة ... ١٥٩
- فلينظر الانسان من خلق خلق من ماء دافق ١٩٠
- قال اردشير الارض اربعة اجزاء فجزء منها ارض الترك ... ٢٠٥
- قال انشروان هذا الامر لا يصلح له الالين في غير ضعف ٢٠١
- قل اللهم ما لك الملك تؤتي الملك من قشاء وتنزع الملك من شاء ١١٩
- القلب الفارغ يبحث عن السوء واليد الفارغة تنازع الى الاثم ١٤٩٠٦١
- قبل ثلاثة ليس من حقها ان يحتملها السلطان ١٥٠
- قيل لبزرمهر حين كان يقتل تكلم بكلام نذر كره فقال : ... ان اسكنك ان تكون حديثاً حسنة فاقعمل ١١٤
- لله من عباده خيرتان فخيرته من العرب قريش ومن العجم فارس ١٧٢
- المرجفون في المدينة ١٩٧
- من تصدر قبل او انه فقد تصدى لهوانه ١٨٢
- من عدم العقل لم يزده السلطان عزاً ٨١
- هجران الجاهل قربة الى الله عز وجل ١٣٤٠٥٢
- هذا لمن يموت كثیر ١٥٥
- وقد كسرى في رقعة مدح : طوبى للمدوح اذا كان لل مدح مستحقاً ... ١٢٧
- يا ايتها النفس المطمئنة ارجعى الى ربك ... ١٢٨
- يا يائى انما الانسان حديث فان استطعت ان تكون حديثاً حسنة فاقعمل ١١٤

١٧٦٤٧٥	يُخال بالفَال ... بافَال
١٧٦	والفَال والزِّجْر... افَال
١٧٦٤٧٥	فِي الغَيْبِ مَا... وَالفَال
٢٠١٤٢٠٠٤٨٦	اذا كُنْتُم للنَّاس... وَالبَذْل
٢٠١٤٢٠٠٤٨٦	وَسُوسُوا لِثَام... لِلَّذْل
١١٥	واعْلَمْ بِانْك... جَمِيلًا
١٨٥٤٧٨	اَرَى تَحْتَ الرَّمَاد... ضَرَام
١٧٢	نَمْتَنِي الْجِيَاد... قَرِيشُ الْعِجم
٢٠٣	زَمَزَتِ الْفَرْس... الْاَقْدَم
٩٧	لَوْكَانْ لَمْ يَغْنِ... لَمْ يَكُنْ قَدْم
٩٦	واعْجَزَ النَّاس... وَالْقُسْم
١١٥	اَرَى النَّاس... حَدِيثًا حَسْن
١٩٥٤٨٤	فَالَّدِينُ وَالْمُلْكُ... وَاللهُ وَالله
٢٠٣٤٨٨	يَرُوحُ وَيَغْدُو... لَا يَغْدُو
٤٧	فَانْما المَرْع... اَمْنٌ وَعِي

اشعار فارسی

- ۱۷۸ این ندارد... هر کجا پیدا
 ۱۱۱ بعد نه مه... کرد سخت
 ۵۲ دوم پادشاهی... از تیره بخت
 ۱۷۸، ۲۶ پدر بر پدر... ماهی مراست
 ۱۷۸ پدر بر پدر... برای شماست؟
 ۱۸۰ زحل و مشتری... ترا تاریخ
 ۱۷۵ صوفشی در... بر زانو نهاد
 ۴۷ باری چو قسانه... افسانه بد
 ۴۸ جهان را بدیدیم... پیشیزی نیزد
 ۱۰۸ در اول تاختن... طبق زد
 ۱۹۵ مرد را عقل... گوی زن باشد
 ۱۹۷ برگ کی برگ کی... مرگ شد
 ۱۱۰ کسان مرد راه... بوده‌اند
 ۱۰۸ در آن میدان... ناونک اندازی نمودند
 ۱۰۸ صبح عید... صفها کشیدند
 ۱۱۲ کو به کو او... هرجاز لند
 ۱۹۵ تن خویشتن... زیونان کشند
 ۱۱۱ گفت پیغمبر... منادی می‌کنند
 ۱۸۷ چونام و ننگ... نهزادونه بود
 ۱۰۷ باران بیام ما... سرتاختن بود
 ۱۰۷ در روز روزه... قبیل باختن بود
 ۴۷ گو عمر تو باشد... بی مر خود
 ۱۹۷ برگ تن بی برگ کی... آن را فزود
 ۱۶۳ ای به هوا و مراد... باز آزگرفتار
 ۱۵۷ چون خفت در... جای چوکفتار

- ۱۵۷ نا در لزنی... سیرت اشجار
 ۱۹۶ گربریزد... بخشید کرد گار
 ۱۱۰ جهد کن تا... نکو باشد سمر
 ۱۱۰ هم سمرخواهی... از پروین کمر
 ۱۸۶ در آن دیار... به جای د گر
 ۱۰۰ با دم سرد... یموت کثیر
 ۱۳۵ ور به مستی... هست مگیر
 ۱۹۸ که کاریست این... پرآمد قفیز
 ۵۲ تو ویژه دو... از دو کس
 ۱۲۵ ای ملک العرش... دار گوش
 ۱۶۴ دشمن به دشمن... هوای خویش
 ۱۰۷ نمی خورم زر... به چوب قباق
 ۱۹۶ نیست اینجا... حریفان مرگ
 ۱۰۰ داشت لقمان... سینه چنگ
 ۱۳۴ زمر ببرد شاخ... کمان تورنگ
 ۱۸۰ ز سال و ماه... خویشن مه و سال
 ۱۷۷ معحال باشد فال... به زجر و به فال
 ۱۹۷ مرگ بی مرگی... بود ما را نوال
 ۱۷۵ پسن فروفت... خوابش فضول
 ۱۸۰ اگرچه مایه... گردش ایام
 ۱۹۷ در نقش بی نقشی... چون با غ ارم
 ۵۲ یکی نیک دان... در کف ابلهان
 ۱۳۲ شه مکندر... راز دار نهان
 ۱۱۲ ده منادی گر... رویان و تازیان
 ۱۲۲ گفتم که زین... بگویم ترا عیان
 ۱۱۰ ساخت اول... این در میان
 ۱۶۴ دین نباشد... یزدان داشتن

- ۱۹۷ پای این مردان... لاف درویشی مزن
- ۱۲۲ نیست وقت... اندرچاه کن
- ۱۲۰ ای صباگر... از برای چشم من
- ۲۱۴ همه مهتران... سهتر راستین
- ۲۱۴ درد اعدادی... شهزاد گان راستین
- ۲۱۴ کوآصف جم... سلیمان راستین
- ۱۱۲ برمیادی گاه... باشد چارسو
- ۱۳۲ فغان کردن... جز که درچاه
- ۱۳۲ سرفروچاه... نگاهدار، نگاه
- ۱۰۶ نادان همان... پاک مزه بردہ
- ۱۰۶ هر بد پسر که... پدر مردہ
- ۱۳۰ زین چنین... زیهر خدای
- ۱۰۵ بلطفولی سؤال... پدست و سه بی
- ۱۳۶ گوش به خود... نازین که توداری
- ۱۲۰ دل زناوک... می برد به پیشانی
- ۱۱۰ فسانه‌ی خوب... ماسانی و سامانی

فهرست اعلام

- ٤٣٢٤١٣٩٢٣٥٢٤٠٣٢ ٤٣٠
 ٢١٠٢ ٢١٠١ ٢١٠٠ ٢٩٩ ٢٨١
 ٢١٧٥٦١٧٣٤١١٦ ١١٣٢١٠٦
 ٢١٥٤١٨٤
 ابن البلخي : ٢١٣٢١٧٢٣٥٢١٠
 ابن حزم : ٢٠٨٤١٤١
 ابن خردادبه : ١٢٤
 ابن دريد : ١١٤
 ابن فقيه همداني : ٢٠٤
 ابن المعتز : ١٧٢٤١٦٤
 ابن سقفع : ٢٢٦٢٠٢١٣٢١٢٠١١
 ٢٤٠ ٢٣٨ ٢٧٤٢٦٤٢٥٤٢٤
 ٢١٠٢١٠٠٩٩ ٠٩٧٤٤٥٤٤١
 ٢١٢٢١٧٣٤١٥٨
 ابن منظور: ١٠٩
 ابن يمين : ١٣٥
 ابو بكر: ١٩٣٠١٧٩
ابو الحسن متصورین اسماعیل فقیده ضریر
 بصری: ١٨٢
ابو دیحان بیرونی: ٢٣٦٣٥٢٦٠٩
 ١٦٠٤١٥٨٤١٢٤
 ابو سعید: ١٠٧
ابو الطیب سهل بن سلیمان الصعلوکی:
 ١٨٢

- «١»
 آبان گشنیسپ : ١٢٢
 آتش، احمد: ١٨٣٠١٨١
 الائمه الباقيه: ١٢٤
 آداب العرب والشجاعه: ١١٢
 آدم(ع): ٦٦
 آذربایجان: ٢٠٥٤١٢٤٠٨٩١٨
 آذربایگان=آذربایجان
 آذربایجان=آذربایجان
 آذرفريغ: ٢٤
 آذر گشنیسپ: ١٢٣٠١٢٢
 آذين گشنیسپ: ١٢٢
 آسیا: ٢١١
 آسیامازور (مجله): ٢٢٢
 آصف جم: ٢١٤
 آمل: ١١٦٠١١
 «٢»
 ابرسام: ٢٤٠٢٣٤٢٢ ٠٢١٤٢٠١٠
 ٣٠٠٢٩٤٢٨٤٢٧٤٢٦٤٢٥
 ابرسام=ابرام
 اوستا = اوستا
 ابن ابی الحدید: ١٩٢٠١٦٦
 ابن اسفندیار: ٢٢٦٠١٣٤١٢٠١١٠١٠

- ابو العباس مبرد : ۳۸
 ابو علي مسكويه : ۱۳۶ ، ۲۶۰ ، ۹
 ابو الفتوح رازى : ۱۸۹
 ابو الفضل بيهقي : ۱۳۰
 ابو القاسم عبدالله بن على بن محمد کاشانى : ۲۸۴۱۰
 ابو محمد عبدالله بن المقفع = ابن مقفع : ۱۸۵
 ابو مريم النجلى : ۲۰۱
 ابو معاذ : ۱۶۴
 ابو منصور تعالبى : ۱۸۲
 ابو منصور فقيه : ۱۳۰
 ابي تمام حبيب بن اوس الطائى : ۱۶۴
 اهارسن : ۱۲۳
 اخبار الطوال : ۲۳
 اختيار الدين : ۱۰۷
 اختيار الدين (حصار) : ۱۰۷
 ادب الوزير : ۱۱۵
 ارداويرا زنامه : ۱۴۰
 اردشير = اردشير پاپکان
 اردشيراول = اردشير پاپکان
 اردشيربن اسفنديار : ۲۱۲۹۲
 اردشير بن بايک = اردشير
 اردشيرپاپک = اردشير
 ارشاد التوحيد : ۱۱۱ ، ۱۰۹ ، ۸ ، ۷۶۰۵
- ۱۳۸۶۹۷۶۱۶۶۱۰۶۱۲۶۱۲۵۱۱
 ۶۲۷۶۲۵۰۴۲۴۶۲۳ ، ۲۲۶۲۱۱۹
 ۶۷۱۲۴۹۲۴۸۶۳۶۲۳۴۰۳۳ ، ۰۲۹
 ۱۱۲۱۰۱۱۸۶۹۷ ، ۹۳۶۹۲۱۸۹
 ۱۱۲۹۴۱۲۵۰۱۱۲۴۶۱۲۲۴۱۲۲
 ۱۱۴۵۰۱۱۴۲ ، ۱۱۴۰۰۱۲۹۶۱۲۷
 ۰۲۰۵۰۲۰۴۶۱۶۶۰۱۰۹۶۱۴۸
 ۰۲۱۳۰۲۱۲۰۲۱۱۰۲۱۰۰۲۰۶
 ۲۱۷۶۲۱۶
 اردشيرخره : ۲۲
 اردشير درا زدست : ۲۱۲
 اردشير دوم : ۱۷
 اردوان : ۱۰۵
 ۰۴۸ ، ۰۲۴ ، ۰۲۳ ، ۰۲۲ ، ۰۲۱ ، ۰۲۰
 ۰۴۰ ، ۰۳۳ ، ۰۳۱ ، ۰۳۰
 ۹۹۶۴۸۶۴۶۶۴۵
 ارسسطو : ۹۹
 ارمنستان ایران : ۸۹
 ارمنی : ۲۶
 ارمنیه : ۸۹ ، ۱۸
 ارمینیة الفارسیه : ۲۰۰
 اژه : ۲۱۱
 اسپانيا : ۲۰۸
 اسپیمان : ۲۱۵
 استراپون : ۱۲۳
 اسرائیل : ۱۶۱
 اسرار التوحید : ۱۱۱

امثال و حکم:	۲۲۲
۰۱۲۳۶۱۲۰۶۱۰۸۶۴۱	۰۱۲۳۶۱۲۰۶۱۰۸۶۴۱
۱۵۴۶۱۳۷۶۱۳۶	۲۱۲۶۱۷۴۶۱
انجیل:	۰۴۸۰۸۰۸۰۰۰۰۰۳۴۰۲۳۰۰۳۰
اندرزهای اردشیر پاپکان:	۰۱۱۸۰۹۹۰۹۱۰۸۶۰۵۶۰۴۹
انوری:	۰۲۱۰۰۱۴۱۰۱۳۵۰۱۳۳۰۱۱۹
انوشنروان:	۲۱۷۶۲۱۶۶۲۱۰۶۲۱۲۰۲۱۱
۰۱۹۰۱۸۰۱۷۶۱۰۰۱۴	۰۱۹۰۱۸۰۱۷۶۱۰۰۱۴
۰۱۲۵۰۱۲۴۰۱۲۲۰۹۲۰۲۶۰۴۵	۰۱۲۵۰۱۲۴۰۱۲۲۰۹۲۰۲۶۰۴۵
۰۲۰۶۰۲۰۵۰۲۰۱۰۱۶۶۰۱۴۶	۰۲۰۶۰۲۰۵۰۲۰۱۰۱۶۶۰۱۴۶
۲۱۲۶۲۰۸	۰۱۲۱
اوپایری سینا:	۰۲۴
اوستا:	۰۲۰
۰۱۱۸۰۲۹۰۲۵۰۱۹۰۷۶۶	۰۱۱۸۰۲۹۰۲۵۰۱۹۰۷۶۶
۰۱۴۲۰۱۴۱۰۱۳۹۰۱۲۹۰۱۲۲	۰۱۴۲۰۱۴۱۰۱۳۹۰۱۲۹۰۱۲۲
۲۱۰۶۲۱۴۶۰۱۴۳	۰۱۴۱۰۱۱۶۴۲۱
اویباء الله آملی:	۰۲۱۲
اهواز:	۰۱۴۱۰۵۶۶۲۲۶۱۰
ایران:	۰۱۹۴۰۱۹۳۰۱۹۲
۰۱۲۴۰۱۱۳۰۲۰۰۱۷۶۱۱۰۵	۰۱۲۴۰۱۱۳۰۲۰۰۱۷۶۱۱۰۵
۲۱۰۶۱۸۴۶۰۱۶۶	۰۲۱۰۰۲۰۰۶۹۱
ایران باستان (كتاب):	۰۱۰
ایرانشهر:	۰۱۳۷۰۱۳۵
۰۰۸۰۶۰۳۳۰۰۷۶۰۵	۰۰۸۰۶۰۳۳۰۰۷۶۰۵
۱۱۸۰۱۱۳۰۱۰۶	۰۱۱۰
ایرانشهر (كتاب):	۰۰۸
ایرانیان:	۰۰۴۰۳۸۰۱۰
۰۰۲۱۴۰۲۰۰۹۰۲۰۰۳۰۳۸۰۲۴	۰۰۲۱۴۰۲۰۰۹۰۲۰۰۳۰۳۸۰۲۴
۲۱۰۶۲۱۰	۰۲۰۸۰۱۲۲۶۱۰۶۴۷۶۴۱
ایرج:	۰۱۸۱۰۱۰۹
۰۰۵۰۸۹	۰۰۵۰۸۹
ایرج بن فریدون = ایرج	۰۰۵۴۶۱۷
ایگایوس:	۰۱۲۴۰۱۲۳
۰۰۲۱۱	۰۰۱۱۸۰۷۶۶
البز:	۰۰۱۱۸۰۷۶۶
الکسندر:	۰۰۱۱۸۰۷۶۶

- پایا مسعود : ۱۰۷
 پابک (اردشیرین...) : ۸
 پاپل : ۴۸۰۲۲۶۳۱
 پاگ = بهگ
 بحر احمر : ۱۰۵
 بحر مرمره : ۲۱۱
 بخت النصر = بخت نصر
 بخت نصر : ۲۱۱۰۹۱
 بحتری : ۱۹۴
 بدائع الملح : ۱۷۷
 البدء والتاريخ : ۱۰۹
 بدشوار چرخ : ۱۲۴
 بدشوار گر شاه : ۱۵۹۰۱۲۴
 بدیع الزمان : ۱۱۰
 برآمکه : ۱۱۰
 بربر : ۲۰۰۴۱۰۰۵۶۸۹۶۴۵
 بربره : ۱۰۰
 بربریه : ۱۰۵
 برزگشتب : ۱۲۲
 برزویه : ۲۲۳۰۱۸۴۰۱۸۳۰۲۰۰۱۹
 برزین گشتب : ۱۲۲
 برسام = ابرسام
 برشوار گر : ۱۲۳۰۴۹۰۴۸
 برمسکیان : ۲۴
 بروخیم : ۱۷۸
 برهان قاطع : ۱۶۳۰۱۳۳۰۱۱۰
 بریتانیا : ۲۲۰۰۴۰
 برهاء الدین محمد ظهیری سمرقندی :
 برهاء الدین محمد بن حسن بن اسفندیار =
 این اسفندیار
 بویس : ۲۲۲
 بولاق : ۱۱۰۰۱۰۸
 بوستان سعدی : ۱۱۰
 بورشتب : ۲۱۰
 بوحنیفه : ۱۳۷
 بنی هاشم : ۱۹۲
 بنولوھیم : ۶۶
 بندهشن : ۱۷۴۰۱۲۶۰۱۱۸۰۳۰
 بنیت : ۱۹۰۰۱۸۰۰۱۶۲۰۱۶۱
 بلخ : ۸۹۰۱۸
 البلدان : ۲۰۴
 بلعمی : ۲۱۶۰۱۱۶۰۲۲۰۲۲
 بلوهر و بودا سف : ۱۶۲۰۱۰۴
 بمعنی : ۱۹۰۰۱۸۰۰۱۶۲۰۱۶۱
 بنت النعش : ۴۸
 بندهشن : ۱۷۴۰۱۲۶۰۱۱۸۰۳۰
 بننصرسان = تنسر
 بنفی : ۲۲۳۰۱۸۳
 برزگشتب : ۱۲۲
 برزویه : ۲۲۳۰۱۸۴۰۱۸۳۰۲۰۰۱۹
 برزین گشتب : ۱۲۲
 برسام = ابرسام
 برشوار گر : ۱۲۳۰۴۹۰۴۸
 برمسکیان : ۲۴
 بروخیم : ۱۷۸
 برهان قاطع : ۱۶۳۰۱۳۳۰۱۱۰
 بریتانیا : ۲۲۰۰۴۰

پاھر	فاهر	۱۸۳
پتشخوار:	۱۲۴	بها، محمد تقی: ۱۷۱
پتشوارشاه:	۱۲۴	بهارتان: ۲۲۰
پتیت، ۱۵۸	۱۶۰	بها عجم: ۱۳۵۶۱۳۳۶۱۰۷
پتیشورش:	۱۲۲	بهرام: ۱۶۱
پدشخوارگر:	۱۲۳	بهرام بن خرزاد = بهرام خورزاد
پدشوارگرشاه:	۱۲۴۶۹	بهرام بن خورزاد = بهرام خورزاد
پرپننس:	۲۱۱	بهرام چوین: ۲۰
پروکوپیوس:	۱۲۲	بهرام خورزاد: ۱۲۷، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۴۰
پروین:	۴۸	۲۱۲۴۱۳۶۱۰۰۰۱۹
پستشخوار:	۱۲۴	بهرام گشتب: ۱۲۲
پلینیوس:	۱۲۱۴۱۰۵	بهگ (باگ): ۲۰
پنج تنتر:	۱۸۳۱۲۰۰۱۹	بهمن: ۲۱۲۱۱۷۴۹۲
پوردادود، ابراهیم:	۲۱۱	بهمن بن اسفندیار: ۶۱
پوریوتکیش:	۲۰	البيان والتبيين: ۱۱۴
پوریوتکیش تنسر:	۶	بیت المقدس: ۲۱۱
پیدوگ:	۲۲۲	بیدهای: ۲۲۲
پیران گشتب:	۱۲۲	بیروت: ۱۹۴۱۱۷۶۱۱۰
پیرلها:	۱۲۱	بیرونی = ابوریحان
پیروز:	۹۷	بهری: ۸۶۸۰۵۷۷۶۷۶۲۰۰۱۹
پیش خوار:	۱۲۲	بیکل: ۲۲۲
پیش خوارکوه:	۱۲۳	بیهقی: ۱۹۶۰۱۵۰۰۱۱۱
پ		«پ»
تاج الدین شهریار خورشید:	۱۱۶	پاپک: ۴۸
تاج العروس:	۱۵۲۱۰۹	پارس: ۲۱۰۴۸۹۰۴۹۶۴۶۰۴۵۰۳۶
تاریخ ایرانیان و تازیان در دوره ماسانیان:	۲۹	پاریس: ۱۷۲۱۲
		پاندوه: ۲۲۲